

Denge Ve Dengesizlik Süreçleri 3

– Bayram KAYA · 26 Eylül 2017

Av yapmak bir süreçtir. Kolektif oluş bu süreci avlanmak için avadanlık yapma süreci diye parçalar. Gözcülerle geride kalanların güvenliğini sağlama sürecine parçalar. Keşif sürecine parçalar. Av yapma sürecine, meyve ot kök toplama sürecine parçalar. Geride kalanların bakım sürecine parçalar. Odun yakacak bulup, sürekli ateş yakma gibi zorunlu süreçlerine parçalar.

Bu süreçler aynı anda olmak zorunda siz avdayken bunlar olmalı. Siz bekçi ya da gözcü iken süreçler bu aşamalarına ayırmaktadır. Sizin dışınızda sizden ve sizin bilincinizden bağımsız olan alan etkisi ile kolektif grubun potansiyel güç girişmesi süreci bu şekilde bir sağlama hareketine organize ediyordu. Bunlar aynı anda bir anda gerçek kılınmakla, kolektif olan sosyal grup size iş bölümümü yaptırıyordu. Siz ava çıkarken geride kalanınıza da aynı anda bakılıyordu. Grup merkezi olan toplanma yerinde ateşiniz yanıyor; yiyecek sofranız hazırlanıyordu. Bebeklere ve çocuklara bakılıp kollanıyordu. Eğitimleri yapılıyordu. Yine aynı anda toplanma alanının güvenliği; hem yakılan ateşle, hem bekçiyle sağlanıyordu. Bir kişinin aynı günlük süre içinde bunların hepsini bir arada yapması olanaksızdır. Bu zorunluluklarla grup ya da sosyal oluyordunuz.

Bir grup gününüzün avcılık ve toplayıcılık faaliyetiyle geçtiği zaman içinde bir kişi hem geride kalan yaşlı sakat çocuk ve bebelere, hastalara bakamazdınız. Yine bir kişi hem bunların, hem de kendinizin ava giderken avlanma olan güvenlik tedbirini tek başına kendiniz alamazdınız. Hem ateşi yakıp; ateşin yakıtını hazır tutup; önünüze konan yiyeceği hazırlamayı aynı süre içinde bir kişinin kotarma olanağı istisnası hariç yoktur. Ve olsa bile verimsizdir.

Yani avda olacağınız, güvenlik sağlayacağınız, çocuğa bakacağınız, ateş yakıp yemek hazırlayacağınız, odun toplayıp suya (sakalık) gideceğiniz süre içinde ne Hamlet'i düşünen tasarınızın olması olasıdır. Ne de hamlet yazma olanağınız ortamda hiç olmayacaktı.

Üstelikte iş bölümümü içinde; av olacak hayvanı kovalayıp pusu atanların önüne doğru kovalama işiyle avadanlık yapma işi size düşmüşse; ister istemez bu tekrarlarla sizin avadanlık yapma anıklığınız gelişir olacaktır. Ya da el becerileri içinde vakit geçiren birinin geçirdiği vakit uğraşısı içinde avadanlık ortaya koyma gibi bir amaçlı sürece dönüşmüş olabilir.

Her zaman derim gelişme ve gelişmeye katılma süreçleri çok köklüdür. Her yede aynı şekilde olmaz. Ve bir her yerde aynı anda olup bitmek zorunda değildir. Bunlar bir fikir oluşturmak içindir. Yani o gelişmeyi ortaya koyan on türlü yol varsa söylenenler bu olasılardan sadece birisidir. Ağırılıkça en sık yinelenir yatkınlıkta olanlardan biridir.

Ama sağ kulağınızı, sol elinizle de göstermek her zaman olasıdır. Hele bir de sağ eliniz yoksa. Bu tür karmaşık yetiler oluşacaktır. Çocuğa bakan kişinin çocukla daha iyi iletişim kurup; bu bakımı daha bir becerir olmasının otomatige bağlaması da o kişide daha bir yetenek olacaktı. Süreç böyle olmayıp ta iş bölümümü içinde olunan süreç sırayla her bir kişinin yaptığı dönüşümlü işler olmakla her kesin her bir işi yaptığı süredurumlar da olması, çok olasıdır. Yapılacak işe bedensel uyum oldukça bunlar olası.

Elbette iyi koşanın av kovalama işi içinde tercihen seçilmesi sürecin başka bir belirleyeni olacaktır. Ama

av peşinde koşa koşa oluşan antramanlar içinde de çok iyi bir koşucu olunacağı aşikârdır. İlk etapta iyi koşucularla ava çıkma olasılığı sıfıra yakındır. İyi koşucu olarak doğulmaz. İyi koşma yeteneği ortam içinde geliştirilir. Geliştirilen kimi özellikler tür üzerinde döllere aktarıldıktan sonra iyi koşucular artık tür içinde doğmağa başlar. İlerleyen süreçlerle belki bunların seçme ayıklaması da yeğlenecektir.

Yani sizden önce avcılık süreci başlamış bir geçmiş yoksa siz ilk sürece ortam girişmeleri içinde akılla değil de; içinizdeki korunum yasalarının eğimi ve katkısıyla siz de dış ortamlı sürecin git gel olan deneylerini öğrenmeyi akıl ederek sürece başlarsınız. Yani dışta oksijen yoksa sizin de oksijenle karşılaşma olacak olan bir deneyiminiz de yoktur. Bunun döle aktarılması da yoktu.

Oksijeni tasarlayıp ta oksijensiz ortamda akciğer taşımak olup bitene tümünden aykırıdır. Böyle olduğu gibi ikinci birçok büyük bir arıza ortaya kor. Kullanmadığı bir akciğerin ağırlıkla taşınması, akciğerin kendi hayat fonksiyonları için fazladan bir enerji maliyeti olmakla hacimce de büyümek olası da olmaz. Zaten zar zor enerji sağlanan bir ortamda kullanmayacağınız bir alan içinde yüzmek için yüzgeç, solumak için akciğer, uçmak için kanat, sinek kovmak için kuyruk, korunmak için boynuzu daha ilk baştan taşınır olması bu inşa kuralının göze alacağı bir durum değildir.

Zıtların varlığı ve birliğine de aykırıdır. İşlev oluş gerektirmesine de aykırıdır. Her bakımdan yanlıştır. Neden bu böyle ortaya konmaya zorlanır akıl alır gibi değildir. Oksijen olmadan oksijen solunumu ortaya konamaz. Yoksa hayatın sonraki karşılaşması içinde öğreneceği oksijenin iyi bir özümleme süreci yakıcısı olacağını, başa alırsanız bu kez de oksijenin iyi bir parçalayıcı olması sorunu ortaya çıkacaktı. Yani süreç başında oluşan moleküler kimya oksijen tarafında parçalanır olmakla sentezler hemen hemen oluşamazdı.

Oksijen moleküler senteze izin vermezdi. Dünyamız bizim dışımızda bizim bilincimiz dışında bağımsız bir varlığı vardı. İşte dünya bizim sonradan öğrendiğimiz durumlara göre değil başlangıç koşullarına bağlı kalarak oluşuyordu. Sonraki süreçler eğer içinize alınacaksa çeşitli adaptasyonlarla moleküler düzeyde bir işlev duruma dönüşüyordu. Sizin sonradan gördüğünüz oksijenle kanatla vs. hayatı başlatmanız beyhudedir.

Olmayanı seçme, ayıklama yapma, inşa başında illa olması gibi durumları ön görerek beyne sahip olma gibi olanağınız ya da yeteneğiniz de yoktur. Tasarı varsa da tasarı olan bitenle var olan gerçekliğin içindedir. Bir Güneş olsun, Güneş ışık, ısı versin; bu iyi oldu şimdide bir oksijen olsun, oksijen de soluma yapan akciğerle olsun. Diye baştan hesaplamalarla ortaya konmamıştı.

Bizler olup bitenler içinde olmakla süreci başa, baştakini sona alıyoruz. Oysa evrenin ilk devinmesi içinde evrenin elinde kullanabileceği başa ve sona alacağı hiçbir olay ve olguları yoktu. Bu iyi oldu insan bununla özümlesin gibi bir süreçle hiçbir olayın başlaması olanaksızdır. Bu nedenle akciğerli beyinli oksijenli böyle bir tasarım ortaya koyamazdı. Güneş ışık vermek için parlamamıştı. Güneş bir kez de parlayınca; ben ısı ve ışık veremem diyemezdi.

Bizim tasarımı var olan gerektirmeler içinde kafamıza göre seçme ayıklamaydı. Evren devinmeye başlarken elinde; Güneş, Atom, elektrik, manyetizma, organik kimya gibi düzenlenin süreçleri yoktu. Evren ilk devinim sonrasında böyle bir düzenlenin süreçleriyle yola çıkabileceği gibi başka türlü düzenlenin süreçleriyle de yola çıkardı. Evren elinde olan bu gelgitlerin sonrası ile akıl almaz olmakla olası olan tasarıdır. Değilse iyi koşan süreçlerden oluşan bir av süreci, evrenin değil özel bağıntı içindeki

hayatın git gel sorunudur.

Bir aslanın olmadığı süreçler içinde aslanın önünde aslandan daha iyi koşma yetenekli bir enerji sağlama maliyeti, en az enerji durumuyla kararlı olma ilkesine kökten aykırı olmakla daha baştan tasarı yapan inşa kuralına aykırı israftır. Kaçma gibi koşma gibi süreçlerini yaşamadan da; kaçma, kovalama gibi birbirine göre olma kuralının dışında koşuyu geliştirmesi, gelişmiş ama kullanılmayana enerji temin etmesi istisnaları dışında olanaksızdı.

Hele de geçmiş bir başlangıçta bunun ilk deneylerini; deneyimlerin denge git gel yapan süreçlerini yaşamadan; bunu biyolojik kazanımlarla döle geçirilmesi, kolektif içinde öğretilmesi de olası değildir. Aslan hayatın aynı enerji düzeyi içinde olmama kuralı gereği başka bir boşluk devinmesi içinde hayat bulma bağıntısıydı.

Her şeyin elma olukla sürece başlaması hem inşa kuralına hem de enerji akış kuralına aykırı olmakla olası değildir. Enerji akışı Elmanın çürümesiyle sonlanırdı. Oysa elma kuş tarafından yenecek. Kuş tilki tarafından yenecek, tilki çürükçüller tarafından yenilmekle bir ve birçok çevrimler oluşacaktı. Enerji akışları bu boşluk devinmesini doldurmakla olaylar olgular oluşuyordu. Bu olay ve olguların bir kısmı da hayat gibi süreçlerle özümleme çevrimi oluyordu.

Bu nedenle "var oluş" hep demir olmakla ya da elma olmakla veya tilkilerden oluşmakla olası olamıyordu. Olay ve olgular bir var oluşsa da; her var oluş aynı olay ve olgular olmamakla var oluşun olay ve olgularla bağıntılı ama aynı olay ve olgular mahkûm olmamak gibi onlardan çok bağımsız bir yanı vardır. Ki bu evrensel genel yasallıktır.

Olay ve olgular özel bağıntılı yasaları kullanıp olay ve olgu haline gelirken; var oluş tümünden gelimle yasalarla özel bağıntılı durumlara parçalanacak olan durumları ortaya koyar. Bu nedenle kişi olukla sizde belirirse de siz ölseniz dahi var oluş hayatı türünüz üzerinde, başka başka olay türler ya da oluşumlar üzerinde akıtmakla tilkiye yenmeniz duygusal olurla var oluşun umurunda bile değildir

Tür sizin sürekli oluş şekliniz olmakla, enerji sizin değil sürekli olan (tür ya da gerçeklikler) üzerinde akar. Sürekliliği de kesikli olanların (sizin) bol bol çoğalmanızla ancak olası kılar. Hayat çok pahalı bir enerji özümleme sürecidir. Bu nedenle enerji akışı hayat üzerinde akarken israfı göze almıştır. Çünkü israf edecek kadar milyarlarca olan çok köklü bir var oluş üzerinde akmaktadır. Daha doğrusu bu milyarlarca durumla ortaya konup birbirine denk karşılıkları olan enerji girişmeli durum içindeki enerji çoklaşması enerji israfı üzerinde de akışa dönmektedir.

Enerji akışı özel bağıntı içinde tür düzeyi ile süreklidir. Aynı özel bağıntı içindeki türün kişisi ya da olay süreçleri kesikli sürekli israf durumları olmakla sürekliliğin (türün) akışıdır. Burada göze alınacak durum; kesikli süreklilerin israfı olurken türü yok etmeden üremeyi artırmaktır. Enerji akışı bu özel bağıntılı var oluşlar olayları üzerinde kendi akışını garantiye alır.